

РЕШЕНИЕ

№ 31641

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **487** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. С. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ап. 8, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221024002522-091-001/08.08.2025 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., в частта, в която е потвърден с Решение № 1355/04.11.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на жалбоподателя са установени допълнителни задължения в общ размер на 7 359,45 лв., в т.ч. годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчен период от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.; данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2022 г., както и осигурителни вноски за ДОО, УПФ, ЗО - за самоосигуряващи се за данъчен период от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на РА, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят отрича да е извършвал търговска дейност. Посочва, че всички продажби са на стари радиодетайли, резервни части, които е събирал през годините като хоби и са наследени, а вещите нямат модерен пазарен вид, много от тях са амортизирани или редки, както и че няма доказателства за закупуване на нови стоки с цел препродажба. Позовава се на това, че продажбите са със спорадичен характер – 121 продажби за период от 24 месеца, разпределението на пратките показва дълги периоди без активност. Твърди, че не поддържа онлайн магазин, не рекламира в социалните мрежи, не притежава склад и не наема персонал, а банковите извлечения и касовите бележки показват, че придобитите суми са изразходвани за

ежедневни нужди като битови сметки, медикаменти и за най-скромно съществуване. Изтъква още, че не е установено придобиване на нови стоки или запаси и няма сключени договори с доставчици. Оспорват се констатациите в РА, че е развивал търговска дейност – подобно твърдение е направено като е игнориран произхода на продадените вещи, тяхната единственост и фактът, че не са купувани с цел да бъдат препродавани. Оспорва още начисляването на осигуровки и третирането му като самоосигуряващо се лице. Жалбоподателят счита, че в хода на ревизията са събрани само вторични данни от куриерски фирми за броя и стойността на пратките, като липсва описание на съдържанието, като органите по приходите не са провели пълно и обективно изследване на фактите. Моли съда за отмяна на оспорения РА.

В съдебно заседание оспорващият се явява лично и се представлява от адв. Н. Т., който моли съда да уважи жалбата, като посочва, че от събраните доказателства по делото е видно, че има продажба само на изключително стари вещи, които са трупани през годините като лични вещи на жалбоподателя и неговото семейство.

Ответникът - Директор на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП се представлява от юрк. М., която моли съда да отхвърли жалбата, като счита същата за неоснователна и недоказана.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд - София-град, трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221024002522-020-001 от 27.05.2024 г., с която е възложено извършването на ревизия на А. С. Т. за установяване на задължения, както следва: годишен и авансов данък на едноличен търговец /ЕТ/ за данъчни периоди от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.; данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г. - задължителни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и здравно осигуряване за осигурителните периоди от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.

Заповедта е връчена на 04.06.2024 г. електронно, по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 ДОПК. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече указаният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 04.09.2024 г.

На основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът е продължен до 04.11.2024 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221024002522-020-002 от 02.09.2024 г., връчена електронно на 04.09.2024 г. Съгласно чл. 34 от ДОПК ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22221024002522-023-001 от 11.12.2024 г., връчена електронно на 11.12.2024 г., във връзка с образувано тълкувателно дело №2/2024 г. на Върховен административен съд /ВАС/ и тъй като предмет на оспорване е акт на органи по приходите от ТД на НАП П..

Производството е възобновено със Заповед №Р-2222Ю24002522-143-001 от 01.07.2025 г., връчена електронно на 02.07.2025 г. след произнасяне на Общото събрание на съдиите от I и II колегии на ВАС с тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. Заповедта за възлагане на ревизия е издадена от С. П. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., в качеството на заместник на К. Г. Н. на същата длъжност. Заповедта за изменение на ЗВР и заповедите за спиране и възобновяване са издадени от К. Г. Н..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221024002522-092-001 от 18.11.2024 г., срещу който е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, преценено от органите по приходите като неоснователно.

Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт №Р-22221024002522-091-001 от 08.08.2025

г., издаден от К. Г. Н. - орган, възложил ревизията, и А. Г. А. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, връчен електронно на 11.08.2025 г.

Установени са задължения за данъци и осигурителни вноски общо в размер на 5 609,26 лв., в т. ч.:

- годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 616,08 лв.,
 - данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 208,80 лв.,
 - задължителни осигурителни вноски за ДОО за самоосигуряващи се в размер на 2 547,08 лв.,
 - задължителни осигурителни вноски за УПФ за самоосигуряващи се в размер на 860,50 лв.
- и
- задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващи се в размер на 1 376,80 лв.

На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви общо в размер на 1 750,19 лв., от които 150,46 лв. за годишен и авансов данък на ЕТ, 59,39 лв. за данък по чл. 17 от ЗДДФЛ, 820,03 лв. за вноски за ДОО, 277,03 лв. за вноски за УПФ и 443,28 лв. за вноски за здравно осигуряване.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят А. С. Т. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Вписан е като управител и неограничено отговорен съдружник в събирателно дружество /СД/ „ТЕЛЕЦ - Т. И С-ИЕ“ ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 45 от ДОПК, са инициирани насрещни проверки на други задължени лица - С. Е. С. У., М. Ю. М., Д. С. Н. и С. Н. С., за резултатите от които са съставени протоколи за извършени насрещни проверки.

На осн. чл. 57 от ДОПК е изискана информация във връзка с притежаваното от лицето движимо и недвижимо имущество и данни за излизания извън страната, а именно от Столична община, район „С.“, от [община], от Областна дирекция /ОД/ на Министерство на вътрешните работи /МВР/ - С., от ОД на МВР Х., от дружествата – „ИЗИПЕЙ“ АД, ЕИК[ЕИК], „СИ ЕЙ ИНСПАЙЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], „МИКРОГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАРАТИ КИНГДЪМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДИЖИМОТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „345.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТРЪСТ БРАДЪРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТЕЛЕЦ - Т. И С-ИЕ“ СД, както и от физическите лица Б. М. М., Е. С. и Р. А. А..

С протокол № Р-22221024002522-П.-001 от 10.06.2024 г. са присъединени документи от извършена на жалбоподателя проверка за установяване на факти и обстоятелства за периода 01.01.2022 г. - 31.01.2024 г.

С протокол № Р-22221024002522-П73-001 от 04.06.2024 г. е документирана проверка в Регистъра на банковите сметки и сейфове на БНБ, съгласно чл. 56а от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ за наличие на банкови сметки с титуляр ревизирания субект.

С протокол № Р-22221024002522-П73-002 от 25.10.2024 г. са документиран извършени проверки в информационния масив на НАП и в Търговския регистър, с цел установяване размера на приходи от продажба на стоки и размера на разходите по деклариран и публикувани данни в годишните финансови отчети и отчети за приходи и разходи на „МЛАД ТЕХНИК МАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МЛАД ТЕХНИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ДЕЙЗИ НОВА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

С Протокол Кд-73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221П24002522-П.-001/10.06.2024 г. са присъединени копия на документи от контролно производство за 01.01.2022 г. - 31.01.2024 г.) с УИН № П-22221024023793 на ревизираното лице.

По време на цитираното производство с Протокол за извършена насрещна проверка №

П-29002924026373-141-001/05.03.2024 г. е документирана извършена насрещна проверка на Е. Е. ЕООД с[ЕИК], при която от дружеството са представени следните доказателства:

- Получени наложени платежи - информация за всички получени наложени платежи;
- Получени парични преводи - информация за всички получени парични преводи;
- Изпратени пратки - информация за всички изпратени пратки.
- Снимки на документи, доказващи изплащането в брой на наложен платеж-папка рко и post_dc.
- Получени пратки- информация за всички получени пратки.
- Изпратени парични преводи- информация за всички изпратени, чрез пощенския сервиз услуги.

Представено е и писмено обяснение, съгласно което договорености между Е. Е. ЕООД и А. С. Т. не фигурират в базата данни на куриерската фирма, както не фигурира и банкова сметка.

В хода на ревизията е извършен анализ на следните файлове с данни:

- Файл с наименование „Изпратени пратки“. Във файла се съдържа информация за всички изпратени пратки с подател А. С. Т. за периода 01.01.2022г. - 31.12.2023г. В колона „под. телефон“ е посочен номер [ЕГН], а в колона „описание“ - електронни компоненти, високоговорители, генератор, генератор на сигнали, дек, дозиметър , електрически съединители, електро части, електромагнитна бъркалка, хранване, лампи, лампомер, лаптоп, миксер, мобилен телефон, монети, мултиметър, мултицет, осцилоскоп, платки, превключвател, процесори, радиолампи, радиостанции, рам памет, релета, сувенири, транзистори, трансформатор, уреди, усилватели, части, честотомери. Информацията е под формата на таблица. Таблицата съдържа 81 бр. записи с наложени платежи за периода м.01.2022г. - м.12.2023г.;

- Файл с наименование „Получени пратки“. Във файла се съдържа информация за всички получени пратки с получател А. С. Т. за периода 01.01.2022г. - 31.12.2023г. В колона „пол. фирма“ е посочено А. С. Т., в колона „до офис“ - С. Ц. С. . В колона „пол. телефон“ е посочен номер [ЕГН], а в колона „описание“ е посочен предмета на получената стока - Revox монтажно устройство, електроника-платки, електроника, електронна скрап, каталог, колекционерски банкноти, лампа и платка, лампички, магнетофонна ролка, магнетофонни ленти, монети, нумизматика, осцилоскоп втора употреба, повредени електронни елементи, радио приемник, радио лампи, резервни части, ролки, ролки за цифрови магнитни ленти И. втора употреба, ролков магнетофон А. дс4000, стара техника, ръкавици, стари части, сувенири, токоизправител, тонколони, трансформатори, части. Информацията е под формата на таблица. Таблицата съдържа 41 бр. записи с наложени платежи за периода м.01.2022г. - м.12.2023г.;

- Файл с наименование „Получени наложени платежи“. Във файла се съдържа информация за всички получени наложени платежи от пратки с подател А. С. Т. от офис на Е. Е. ЕООД - С.. Информацията е под формата на таблица. Таблицата съдържа 81 бр. записа за периода 17.01.2022г. - 19.12.2023г. В колоната „под. фирма“ за всички тези записи е посочено името А. С. Т., т.е. пратките са изпратени от А. С. Т.. В колона „клиент получил наложения платеж“ е посочено „None“. В колона „колич. на усл.“ е посочена сумата по наложени платежи, чиято обща стойност е в размер на 17024,00лв. (в т.ч. за 2022г. 1_044100лв. + за 2023г. 6 583,00лв.)

- Файл с наименование „Получени парични преводи“. Във файла се съдържа информация за всички получени парични преводи от А. С. Т. до офис на Е. Е. ЕООД - С.. Информацията е под формата на таблица. Таблицата съдържа 1 бр. запис с „Време за разнос“. В колоната „получател име“, относно записа, е посочено името А. С. Т., т.е. пратката е изпратена от А. С. Т.. В колона „получил“ отново са посочени имената на А. С. Т..

Въз основа на приобщени отговори от „СПИДЙ“ АД, ЕИК[ЕИК] и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК] /табличен вид на стр. 10-12 РД/ е установено, че за периода от 01.01.2022г. до 31.12.2023г. А. С. Т. е изпращал - електронни компоненти, високоговорители, генератор,

генератор на сигнали, дек, дозиметър, електрически съединители, електро части, електромагнитна бъркалка, хранване, лампи, лампомер, лаптоп, миксер, мобилен телефон, монети, мултиметър, мултицет, осцилоскоп, платки, превключвател, процесори, радиолампи, радиостанции, рам памет, релета, сувенири, транзистори, трансформатор, уреди, усилватели, части, честотомери. Стоките са изпращани към получателите основно чрез куриерско дружество Е. Е. ЕООД, за което А. С. Т. е получавал суми чрез наложен платеж и пощенски паричен превод. Дейността е започнала през м.01.2022 г. и е приключила през м. 12.2023 г.

Ревизиращият екип е направил обобщение, че получените от лицето приходи по години са както следва - за 2022 г. – 10 441 лв.и за 2023 г. 6663 лв.

Ревизиращият екип е установил след извършена проверка в информационния масив на НАП, че за 2022 г. А. С. Т. не е подал годишна данъчна декларация /ГДЦ/ по чл. 50 от ЗДДФЛ. За 2023 г. е подал ГДД, с която съгласно приложение 13 са декларирани доходи от продажба или замяна на движимо имущество в размер на 6 663,00 лв., освободени от облагане на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 и/или т. 26 от ЗДДФЛ. Във връзка с получените от куриерските дружества суми при предхождащата ревизията проверка е представил писмени обяснения, в които е посочил, че продадените вещи са били собственост на семейството - наследство от баща му, който е бил запален радиолубител и чиято колекция е включвала радиостанции, осцилоскопи, честотомери, както и резервни части — транзистори, кондензатори, диоди и други.

С цел събиране на данни и доказателства, във връзка с извършените от лицето покупки и продажби, е изискана информация от получателите и изпращачите на куриерските пратки, включително за това по какъв начин е осъществяван контакт и са правени поръчките.

С писмо вх. № ВхР-5093 от 12.09.2024 г. от „ТРЪСТ БРАДЪРС“ ЕООД са доставени документи и писмени обяснения, според които изпращач на стоките е А. С. Т.. Поръчката е била направена и информацията за предлаганата стока получена чрез платформата www.bazar.bg. Контакт е осъществен чрез системата за лични съобщения на платформата БАЗАР, дружеството не „разполага с архив и разпечатки от тази кореспонденция. Начинът на плащане е бил с банкова карта на терминал в офис на Е.. Приложени са копие на извлечение по карта, както и скрийншот на плащането. Дадено е обяснение, че стоките - радиолампи, са получени без придружаващи документи.

Органите по приходите са установили, че предмет на извършваните от жалбоподателя продажби са основно електронни компоненти, високоговорители, генератор, генератор на сигнали, дек, дозиметър, електрически съединители, електро части, електромагнитна бъркалка, хранване, лампи, лампомер, лаптоп, миксер, мобилен телефон, монети, мултиметър, мултицет, осцилоскоп, платки, превключвател, процесори, радиолампи, радиостанции, рам памет, релета, сувенири и други. Обявявани са за продажба на различни интернет платформи като OLX и BAZAR.BG.

В хода на ревизията на основание чл. 37, ал.2 и ал.3, чл. 53 и чл. 56, ал.1 от ДОПК, на ревизираното лице е изготвено ИПДПОЗЛ № Р-22221024002522-040-001 / 07.06.2024г., с което е изискано да се представят документи и писмени обяснения относно изпратени пратки на физически лица за периода от 01.01.2022г. до 31.12.2023г. Изискани са копия на сключени с тях договори, товарителници, приемо-предавателни протоколи и др. Документи за придобиване и получаване на стоката, която е изпращана чрез куриер, в. ч. фактури, договори и др. Изискани са и копия на документи, свързани с осъществяваната дейност през периода, както и документи във връзка с направените разходи. Документи за регистрация на електронен магазин, интернет сайтове и платформи за осъществяване на дейността. Изискани са данни за притежаваните банкови сметки и парични депозити с извлечения за движението и салдата по тях за всяка година в обхвата на ревизията, както и бордера, платежни и други документи за извършените банкови

транзакции.

С писмо вх. № ВхР-3668 от 26.06.2024г. от А. С. Т. са представени единствено писмени обяснения, в които е посочено, че продадените от него вещи, чрез куриерско дружество Е. Е. ЕООД **са лично негови и на семейството му, и са били тяхна собственост от много време.**

Ревизиращите са преценили, че не се касае за продавани стоки, които да са лични и/или придобити в наследство, тъй като продажбите не са единични и инцидентни, а са осъществявани редовно и с цел реализиране на доходи. Цитирани са разпоредбите на чл. 1, ал. 1 и ал. 3 от **Търговския закон /ТЗ/.**

Също така е констатирано наличие на получени от лицето пратки, а именно Revoh монтажно устройство, електронни платки, лампи, магнетофонни ролки и ленти, повредени електронни елементи, монети, радиоприемник, радиолампи, сувенири, токоизправител, тонколони, осцилоскоп втора употреба и други, общо 41 пратки.

При установената фактическа обстановка ревизиращите са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ДОПК, а именно: до започване на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; налице са данни за укрити приходи или доходи; липсва или не е представена счетоводна; отчетност; документите, необходими за установяване на основата за облагане липсват.

На жалбоподателя е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, изх. №Р- 22221024002522-113-001 от 03.10.2024 г., с което е информиран, че основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, както и за вноските за здравно и социално осигуряване за периодите от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г., ще бъде определени по реда на чл. 122 — 124а от ДОПК. Указано му е, че следва в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище. В отговор такива не са представени.

За определяне на основата за облагане е направен анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Във връзка с анализа по т. 12 — обобщени данни за реализирана печалба съответно приходите или доходите от други лица, упражняващи същата или подобна дейност при същите или подобни условия, с протокол №Р-22221024002522-П73-002 от 25.10.2024 г. е документиран резултатът от извършена проверка в информационния масив на НАП с цел установяване средна норма на печалба по данни от публикуваните годишни финансови отчети на дружества, извършващи производство и търговия с електронни компоненти. Взети са предвид данните от публикуваните годишни финансови отчети и отчети за приходи и разходи на „МЛАД ТЕХНИК МАРКЕТ“ ЕООД, „МЛАД ТЕХНИК“ ЕООД и „ДЕЙЗИ НОВА“ ЕООД. : Същите са посочени в обобщен вид в таблица на стр. 18 от РД. За целите на ревизията средната търговска надценка е изчислена като продажби на стоки и балансовата стойност на изписаните стоки в проценти за всяко от тези дружества.

Въз основа на данните за 2022 г. е установена средна надценка на извършените от жалбоподателя продажби в размер на 99,90%, а за 2023 г. в размер на 122,89%. Определени са разходи за ревизирания период, формирани от отчетната стойност на продадените стоки, които са в размер на 5 223 11 лв. за 2022 г. и в размер на 2 989,37 лв. за 2023 г. В съответствие с това органите по приходите са определили размер на получените от лицето доходи от търговска дейност, както следва:

- 5 217,89 лв. за 2022 г. /10 441,00 лв. - 5 223,11лв. = 5 217,89 лв.

- 3 673,63 лв. за 2023 г. /6 663,00 лв. - 2 989,37 лв. = 3 673,63 лв.

На основание чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 26, ал. 1 и чл. 28 от ЗДДФЛ е установен размер на дължимия данък от извършване на дейност като ЕТ, както следва:

- За 2022 г. - данъчна основа за облагане с данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 2 899,37 лв., формирана като разлика между установения облагаем доход, възлизащ на 5 21739 лв. минус определените при ревизията задължително осигурителни вноски в размер на 2 318,52 лв.

Върху така формираната данъчна основа е начислен данък при ставка 15 наето в размер на 434,91 лв. и лихви в размер на 123,71 лв.

- За 2023 г. - данъчна основа за облагане с данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 1 207,77 лв., формирана като разлика между установения облагаем доход, възлизащ на 3 673,63'лв. минус определените при ревизията задължителни осигурителни вноски в размер на 2 465,86 лв. Върху така формираната данъчна основа е начислен данък при ставка 15 на сто в размер на 181,17 лв. и лихви в размер на 26,75 лв.

Отново извършеното облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, ревизиращите са взели предвид данни, получени от „ИЗИПЕЙ“ АД в отговор на връчено на това дружество искане за представяне на документи и писмени обяснения.

Установено е, че през 2022 г. жалбоподателят е получил парични суми от М. Ю. М., както следва: на 29.04.2022 г. - 148,00 лв., на 05.05.2022 г. - 500,00 лв., на 14.05.2022 г. - 250,00 лв., на 27.05.2022 г. - 600,00 лв. и на 01.09.2022 г. - 230,00 лв. Освен това на 01.09.2022 г. е получил 360,00 лв. от Д. С. Н.. Общо са получени 2 088 лв. Като основание е посочено „превод“. От своя страна задълженият субект е наредил чрез „ИЗИПЕЙ“ АД суми в размер на 180 лв. за 2022 г. и 1 173,56 лв. за 2023 г. към С. Н. С. и С.-Е. С. У..

На лицата - наредители и получатели на преводите, са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. М. Ю. М. е декларирал, че не си спомня да е превеждал суми през 2022 г. на А. С. Т., не притежава документи във връзка с това. Д. С. Н. е заявил, че не сееща за основанието на преведената сума, няма спомени за получена услуга или стока, е осъществявал директен контакт с А. Т. и не може да даде информация, нито има копия от документите за превода.

Органите по приходите са приели, че получените от ревизираното лице суми в размер на **2 088,00 лв. представляват друг недеklarиран облагаем доход по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ**. Върху така формираната данъчна основа е установен дължим данък в размер на 208,80 лв. и лихви в размер на 123,71 лв.

Установено е, че жалбоподателят не е работил по трудово правоотношение и не е осигуряван на друго основание съгласно изискванията на КСО и 330. Предвид извършваната от лицето търговска дейност са установени задължителни осигурителни вноски по КСО и 330 съгласно чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО и чл. 40, ал. 1, т. 2 от 330. Предвид размера на реализираните доходи от дейност като ЕТ, възлизащи на 5 217,89 лв. за 2022 г. и 3 673,63 лв. за 2023 г., са установени дължими авансови вноски върху минималния размер на осигурителния доход, който е равен и на окончателния размер, както следва:

- За 2022 г. - вноски за ДОО - 1 234,32 лв., за УПФ - 417,004 лв. и за здравно осигуряване - 667,20 лв. и съответните лихви.

- За 2023 г. - вноски за ДОО - 1 312,76 лв., за УПФ - 443,50 лв. и за здравно осигуряване 709,60 лв. и съответните лихви.

РА е обжалван с жалба вх. №Ж-26-24 от 26.08.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С.. С Решение № 1355/04.11.2025 г., директорът на дирекция ОДОП е потвърдил изцяло РА. Същото е връчено на РЛ по електронен път на 06.11.2025 г. /л. 14/.

Видно от мотивите на Решение № 1355/04.11.2025 г., решаващият орган е приел жалбата за неоснователна, а изводите на ревизиращия екип за правилни. От правна страна, е приел, че действително в случая са налице основания за извършване на ревизия по особения ред на чл.

122–124 от ДОПК, доколкото е установено, че лицето не е подало годишна данъчна декларация за 2022 г. и не е декларирано доходите от продажбите, а основанията са подкрепени с документи, фактическите констатации в ревизионния акт се считат за верни до доказване на противното, като тежестта за тяхното опровергаване преминава върху жалбоподателя. Приел е за правилно изводите на ревизиращите, че с оглед големия брой и системния характер на продажбите, същите не представляват инцидентно разпореждане с лични вещи, а редовна търговска дейност, а Т. е действал като търговец по смисъла на Търговския закон, въпреки че не е бил регистриран като едноличен търговец.

Прието е, че правилно получените чрез EasyPay 2088 лв. суми са третираны като доход от други източници по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, тъй като не е доказано нито основанието за плащането им, нито че представляват необлагаем доход. Прието е и че лицето има качеството на самоосигуряващо се, тъй като е упражнявало трудова и стопанска дейност като търговец. Поради това са определени задължения за държавно обществено осигуряване, допълнително пенсионно осигуряване и здравно осигуряване. Жалбоподателят не е деклариран започване, прекъсване или прекратяване на дейността си, поради което осигурителните вноски са начислени за всички съответни месечни периоди.

Решение № 1355/04.11.2025 г., директорът на дирекция ОДОП е обжалвано от А. С. Т., чрез Дирекция ОДОП С. – ЦУ на НАП на 20.11.2026 г.

В хода на настоящото съдебното производство от ответника са постъпили ЗВР, ЗИЗВР и удостоверения за връчването им, валидност на електронни подписи на ревизиращият екип, заповеди за компетентност и приложение. Материалите са постъпили на магнитен носител – CD, приобщени към доказателствата по делото. /л. 101 и следващите/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, след проведено обжалване на РА по административен ред. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен. Съгласно чл. 117 от ДОПК ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, който срок е спазен в настоящия случай. РА също е издаден при спазване на срока по чл. 119, ат. 2 от ДОПК.

Видно от приложените копия на процесните РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, както и заповедите, доказващи компетентността на органите, същите са подписани с електронен подпис. Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014

на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни доказателства за издадените КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА и заповедите /л. 101 и сл./. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл. 184 ГПК.

Ревизионното производство е било проведено по особения ред на ДОПК. Този особен ред се инициира и прилага при наличие на ясно дефинирани от законодателя предпоставки. Съгласно разпоредбата на чл. 122 от ДОПК към този особен ред на провеждане на ревизионното производство органът по приходите може да премине, когато са налице някои от обстоятелствата, установени в ал. 1.

В настоящия случай органите по приходите са се позовали на разпоредбите на чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2, т. 3 и т. 4 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, към ревизия по особения ред се преминава, когато до започването на производството не е подадена декларация, и когато задължението се определя по тази декларация. Това основание може да се приложи, когато лицето е било длъжно да подаде декларация и не го е сторило. Успоредно с това, декларацията трябва да е от вида, който е предвиден в чл. 107, ал. 1 от ДОПК – въз основа на тази декларация органът по приходите установява размера на дължимия данък или на осигурителната вноска.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, към ревизия по особения ред се преминава, и когато са налице данни за укрити приходи и доходи. Достатъчно е да се открият данни за укрити доходи, като не е необходимо с абсолютна точност да бъде определен общият размер и източникът на укрития приход и доход – това е задача на ревизията, а трябва да има само достатъчно сведения, че е налице укрит приход или доход.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 3 от ДОПК, към ревизия по особения ред се преминава когато в счетоводството са използвани неистински или с невярно съдържание документи. Разпоредбата не ограничава вида документи които попадат в нейния обхват, като има предвид както официални, така и/или частни документи, както и не ограничава последните с оглед дали са диспозитивни или свидетелстващи.

По силата на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, когато липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред.

В конкретния случай съдът намира, че незаконосъобразно ревизионното производство е проведено по особения ред на ДОПК. Не са били налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ДОПК.

Спазено е изискването по чл. 124 ДОПК, като на жалбоподателя е изпратено с изх. № Р-22221024002522-113-001 от 03.10.2024 г., с което е информиран, че основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, както и за вноските за здравно и социално осигуряване за периодите от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г., ще бъде определени по реда на чл. 122 — 124а от ДОПК. Указано му е, че следва в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище, но такива не са представени.

Настоящият състав намира за необходимо да посочи, че в тежест на жалбоподателя е да установи, че неговите доходи не са с произход от дейност като ЕТ, но само ако органите по приходите са доказали по безспорен начин наличието на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Само ако се приеме, че ревизията по отношение на А. С. Т. е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК законосъобразно, тежестта на доказване се прехвърля върху жалбоподателя. Този специален ред на ДОПК съдържа в себе си две оборими законови презумпции за истинност. В случая от водещо значение е оборимата презумпция на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, която установява правилото, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.

В конкретния случай наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не се подкрепя от доказателствата по делото. Доколкото не са спазени предпоставките за това, с издаването на оспорения ревизионен акт по реда на чл. 122 от ДОПК, тежестта на доказване не е била прехвърлена върху жалбоподателя. Това е една от възможните правни последици от издаването на РА в производство по реда на чл. 122 от ДОПК, ако обаче всички събрани доказателства подкрепят това. (в този смисъл е Решение № 6506 от 19.06.2023 г. на ВАС, Осмо отделение, по адм. д. № 11646 / 2022 г.).

Във връзка с посоченото, съдът намира, че не са били налице предпоставките ревизията да се осъществи по особения ред на основание чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Във всеки конкретен случай трябва да се установи дали лицето е било длъжно да подава декларация или не. Ревизираното лице е посочило, че не е декларирано доходи, тъй като мисли, че няма такива, които да подлежат на деклариране. Липсата на задължение за подаване на декларация не може да доведе до възникване на основанията по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Когато се установят такива приходи и доходи, които лицето е трябвало да декларира, но не го е направило, едва тогава ще е налице това основание за прилагането на особения ред на чл. 122 от ДОПК.

Съдебната практика също е ориентирана в тази насока. Предпоставката по т. 1 от чл. 122, ал. 1 от ДОПК е налице, ако за ревизирувания субект е възникнало задължение за подаване на декларация. (в този смисъл Решение № 11139 от 06.12.2022 г. по адм. д. № 3453 / 2022 г. Осмо отделение на ВАС) В конкретния случай не се установява такова задължение да е възникнало в тежест на А. Т.. В хода на ревизията, ревизиращият екип е установил след извършена проверка в информационния масив на НАП, че за 2022 г. А. С. Т. не е подал годишна данъчна декларация /ГДЦ/ по чл. 50 от ЗДДФЛ. За 2023 г. е подал ГДД, с която съгласно приложение 13 са декларирани доходи от продажба или замяна на движимо имущество в размер на 6 663,00 лв., освободени от облагане на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 и/или т. 26 от ЗДДФЛ.

В случая органите по приходите е следвало да установят произходът, броят и естеството на всяка продадена вещ, а видно от събраните по делото доказателства, това не е сторено. Необходимостта да се установи произходът на продаваните вещи произтича от чл. 13, ал. 1, т. 26 от ЗДДФЛ – доходите, придобити от продажба или замяна на имущество, придобито по наследство, са необлагаеми.

С писмо вх. № ВхР-3668 от 26.06.2024г. от А. С. Т. са представени писмени обяснения до ревизиращия екип, в които същият изрично заявява, че продадените от него вещи, чрез куриерското дружество са лично негови и на семейството му, и са били тяхна собственост от много време.

С цел събиране на данни и доказателства, във връзка с извършените от лицето покупки и продажби, е изискана информация от получателите и изпращачите на куриерските пратки,

включително за това по какъв начин е осъществяван контакт и са правени поръчките.

В хода на ревизионното производство органите по приходите са извършили насрещни проверки, при които не са установени достатъчно и непротиворечиви доказателства, обосноваващи извод за осъществяване на търговска дейност. В рамките на ревизията е постъпило писмо с вх. № ВхР-5093 от 12.09.2024 г. от третото лице „ТРЪСТ БРАДЪРС“ ЕООД, съдържащо писмени обяснения, съгласно които стоките (радиопомпи), получени от дружеството с посочен изпращач А. С. Т., са били доставени без придружаващи документи. Това обстоятелство представлява индигия за липса на данни, сочещи, че въпросните стоки са били предмет на търговска дейност, доколкото обичайното осъществяване на такава дейност предполага наличието на съпътстващи документи, включително фактури, гаранционни документи, приемо-предавателни протоколи и други относими доказателства за произхода и движението на стоките.

Органите по приходите са приели, че предмет на извършваните от жалбоподателя продажби са предимно електронни компоненти, високоговорители, генератори, генератори на сигнали, декове, дозиметри, електрически съединители, електронни части, електромагнитни бъркалки, хранващи устройства, лампи, лампомери, лаптопи, миксери, мобилни телефони, монети, мултиметри, мултицети, осцилоскопи, платки, превключватели, процесори, радиолампи, радиостанции, RAM памет, релета, сувенири и други вещи, обявявани за продажба чрез различни интернет платформи, сред които OLX и Bazar.bg. Същевременно в хода на ревизионното производство е било установено, че жалбоподателят е получил общо 41 пратки, съдържащи, наред с други вещи, монтажното устройство Revox, електронни платки, лампи, магнетофонни ролки и ленти, повредени електронни елементи, монети, радиоприемници, радиолампи, сувенири, токоизправители, тонколони и употребяван осцилоскоп.

Въпреки това органите по приходите не са изложили никакви конкретни мотиви относно начина, по който са достигнали до извода, че получените от жалбоподателя вещи са били предмет на последваща продажба. Подобен извод е направен единствено въз основа на формално съпоставяне на отделни категории вещи, без да бъде извършен необходимият анализ на техния произход, индивидуалните им характеристики, времето на придобиването им, тяхното количество, състояние и движението им във времето.

По делото липсват каквито и да било доказателства, въз основа на които да може да се установи идентичност между получените от жалбоподателя вещи и впоследствие изпратените от него пратки. Не е проследен техният произход, не е изследвана връзката между конкретните доставки и последващите продажби, нито са посочени обективни критерии, въз основа на които да се приеме, че се касае за едни и същи вещи.

Този пропуск е особено съществен с оглед изричното твърдение на жалбоподателя, че значителна част от вещите са придобити по наследство. При наличието на подобно твърдение доказателствената дейност на приходната администрация е следвало да бъде насочена именно към установяване на произхода на вещите, както и към разграничаването на действията по управление и разпореждане с лично имущество от осъществяването на независима търговска дейност. Вместо това ревизиращите органи са извели своите заключения, които съдът счита, че не се подкрепят от необходимата доказателствена съвкупност по делото.

Всичко това води до извод, че органите по приходите не са установили произхода на имуществото (вещите), предмет на продажба от страна на А. Т.. Те са останали неиндивидуализирани от органите по приходите. Това от своя страна означава, че остава недоказано условието на чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК и не са били налице предпоставките ревизията да се проведе по особения ред на ДОПК.

По правилото на чл. 170, ал. 1, от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, изцяло в доказателствена тежест

за органите по приходите е да докажат осъществяването на предпоставките за възникване на установените с РА публични задължения. На ответника тази тежест изрично е указана с Определение № 12188 от 27.03.2026 г. /л. 91/, с което е насрочено делото, като е посочена разпоредбата на чл. 170, ал. 1 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, и че по силата на тази разпоредба ответникът носи доказателствената тежест относно съществуването на обстоятелствата и фактическите основания, посочени в обжалвания акт, както и изпълнението на законовите изисквания за издаването му.

На следващо място, според настоящия състав, относно обстоятелството, че не са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, трябва да се има предвид и буквалното тълкуване на тази разпоредба. Последната гласи, че ревизията започва по особения ред, ако до този момент не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация. Това означава, че по смисъла на тази разпоредба се има предвид не всяка декларация, а само такава, от вида, описан в чл. 107 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 107, ал. 1 от ДОПК урежда хипотезата, която дава основание на органите по приходите да установят размера на данъка или осигурителната вноска въз основа на подадената от данъчно задълженото лице декларация. Тази декларация е различна от декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ. Именно липсата на подадена от А. Т. декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ е основанието, което е довело органите по приходите до извода, че са били налице предпоставките срещу това данъчно задължено лице да започне ревизия по особения ред. Казано по друг начин, неподдадената декларация по смисъла на разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК е от вида на декларациите по чл. 107, ал. 1 от ДОПК. Декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ е от тези, които попадат в обхвата на чл. 105 от ДОПК – декларация по която лицето само изчислява данъчната основа и дължимия данък. Обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК органите по приходите са обосנוвали именно с неподдаването от страна на Т. на декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, което не се споделя от настоящия състав (изцяло в този смисъл е и Решение № 2176 от 05.03.2025 г. по адм. д. № 537 от 2025 г. на ВАС, Първо отделение, както и Решение № 994 от 07.02.2025 г. по адм. д. № 9426/2024 г., на ВАС, Първо отделение).

Не са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Когато обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК остане недоказано от органите по приходите, е налице съществено нарушение на процесуалните правила при издаването на оспорения РА (в този смисъл Решение № 6778/25.05.2009 г. по адм. д. № 15170/2008 г. на ВАС).

На следващо място, настоящият състав намира, че не са били налице и предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Липсват безспорни доказателства, които да водят до извод, че от страна на А. Т. са били налице укрити доходи. Тезата на жалбоподателя е, че е налице хипотезата на чл. 13, ал. 1, т. 26 от ЗДДФЛ. Съгласно тази разпоредба необлагаеми са доходите от продажба или замяна на имущество, придобито по наследство и завет, както и на имущество, реституирано по реда на нормативен акт. Именно органите по приходите е трябвало да установят, че това имущество не е част от наследството на Т. като установят положителния юридически факт, че имуществото попада в описаната в чл. 13, ал. 1, т. 2, буква „б“ от ЗДДФЛ хипотеза: произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети. За целта е било необходимо да се установи произходът и видът на предметите, в каквато насока изцяло са били указанията при отмяната на първия РА.

Не се установяват и предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 3 от ДОПК. С разпоредбата се изисква в счетоводството на ревизираното лице да са използвани неистински или с невярно съдържание документи. Обстоятелството по този текст, представляващо основание за провеждане на ревизията по особения ред, е относимо само към данъчните субекти задължени да водят счетоводство, тъй като те могат да използват в счетоводството си неистински документи или

такива с невярно съдържание. Физическите лица без търговско качество /включително фактически търговци без регистрация по ТЗ - вж. чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ и чл. 1, ал. 3 ТЗ/ не представляват предприятия по чл. 2 ЗСч и не дължат текущо счетоводно отчитане по реда на чл. 3 ЗСч, включително такова основано на документална обосновааност на стопанските операции и факти при спазването на изискванията за съставяне на документи по този закон /чл. 3, ал. 3 ЗСч/ т.е. тази разпоредба не е относима към РЛ (в този смисъл е Решение № 6097/03.06.2026 Г. по адм. дело № 4036/2026 Г., VIII отд. на ВАС).

С оглед на тези мотиви съдът прима, че по делото не се установяват и предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, доколкото разпоредбата отново предполага за РЛ да е налице задължение за водене на счетоводство.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ, озаглавена „Облагаем доход“, доходът от стопанска дейност като едноличен търговец, който се облага, е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър.

Съгласно алинея седма на чл. 26 от ЗДДФЛ, по реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец.

Съгласно разпоредбата на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като годишната данъчна основа се умножи по данъчна ставка 15 на сто. По този ред се облагат и доходите на физическите лица от стопанска дейност и когато не са регистрирани като едноличен търговец.

За да се приеме, че е налице осъществен фактическият състав на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, е необходимо, на първо място, да бъдат доказани белезите на дохода, като придобит от фактическата дейност на физическото лице като едноличен търговец. На следващо място, трябва да се докаже, че дейността на лицето е извършена именно по стопански начин, а не е резултат от инцидентно придобиване или не са налице множество вземания с инцидентен характер. За да бъдат обложени получените суми по този ред, е необходимо да се определи финансовият резултат от дейността (доходът като съотношение на „приходите от“ и „разходите за“ дейността).

Основно значение имат продължителността на извършване на дейността, за която се твърди, че е извършена по стопански начин, както и интензитетът на извършените продажби и други критерии, относими към извършването на дейност по стопански начин (еднородност на изпратените стоки).

В конкретния случай обаче от основно и водещо значение за правилното решаване на правния спор е да се даде отговор на още един предварителен въпрос. Той е, дали са налице убедителни доказателства, че формираните от Т. доходи от продажба на имущество (предмети) са облагаеми, включително и да са доказани белезите на облагаемия доход, като придобит от фактическата дейност на физическото лице като едноличен търговец. Само облагаем доход по смисъла на чл. 12 от ЗДДФЛ може да формира такъв, който освен това носи и специфичните правни белези на придобит от фактическата дейност на физическо лице като ЕТ. Аргумент в тази насока може да се изведе от тълкуването на разпоредбата на чл. 10 от ЗДДФЛ, която в няколко точки на алинея първа описва, че в зависимост от източника доходите по този закон са няколко вида, в това число и доходи от стопанска дейност като ЕТ. (описан в т. 2) В чл. 12 от ЗДДФЛ е дадено определение на облагаеми доходи. Това са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. В следващия чл. 13, ал. 1, т. 1 и сл. от ЗДДФЛ са описани необлагаемите доходи. Съгласно

разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от ЗДДФЛ, с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 се облагат доходите от стопанска дейност като ЕТ. Тоест, доходите от всички източници, включително и тези от стопанска дейност като ЕТ, трябва да притежават белега „облагаеми“. Ако доходът попада в някоя от хипотезите на чл. 13 от ЗДДФЛ и носи белега „необлагаем“, той не може да попадне в приложното поле на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Разпоредбите на чл. 10, 12, 13 и 14 от ЗДДФЛ са част от глава втора, озаглавена „Доходи и данъци“ и се намират в част Първа от ЗДДФЛ, носеща заглавието „Общи положения“. Посоченото означава, че тези разпоредби се прилагат за всички доходи, включително и за тези от стопанска дейност като ЕТ.

Доколкото ревизионното производство е проведено по реда на чл. 122 от ДОПК, то в тежест на органите по приходите е било да установят, че са били налице предпоставките на т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от посочената разпоредба на ДОПК. При провеждане на ревизионно производство по особения ред на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установи основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това. По аргумент от чл. 124, ал. 2 от ДОПК доказателствената тежест за установяване на обстоятелствата по ал. 1 на чл. 122 от ДОПК е на органите по приходите (в този смисъл Решение № 11516 от 12.11.2021 г. по адм. дело № 2652 от 2021 г., Осмо отделение на ВАС).

Въз основа на посоченото по-горе настоящият състав намира, че изводът на органите по приходите за наличие на търговска дейност от страна на жалбоподателя, която може да се приравни на дейност като ЕТ, е дискредитиран. Липсата на установен произход на имуществото означава, че органите по приходите не се справят с тежестта на доказване. Липсата на установен произход на имуществото означава още едно нещо - няма как да се установи осъществяването на търговска дейност от страна на жалбоподателя.

По отношение на облагането с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ:

В частта на облагането с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ ревизиращите са взели предвид данни, получени от „ИЗИПЕЙ“ АД в отговор на връчено на това дружество искане за представяне на документи и писмени обяснения.

Установено е, че през 2022 г. жалбоподателят е получил парични суми от М. Ю. М., както следва: на 29.04.2022 г. - 148,00 лв., на 05.05.2022 г. - 500,00 лв., на 14.05.2022 г. - 250,00 лв., на 27.05.2022 г. - 600,00 лв. и на 01.09.2022 г. - 230,00 лв. Освен това на 01.09.2022 г. е получил 360,00 лв. от Д. С. Н.. Общо са получени 2 088,00 лв. Като основание е посочено „превод“. От своя страна задълженият субект е наредил чрез „ИЗИПЕЙ“ АД суми в размер на 180,00 лв. за 2022 г. и 1 173,56 лв. за 2023 г. към С. Н. С. и С.-Е. С. У..

На лицата - наредители и получатели на преводите, са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. М. Ю. М. е декларирал, че не си спомня да е превеждал суми през 2022 г. на А. С. Т. и не притежава документи във връзка с това. Д. С. Н. е заявил, че не се сеща за основанието на преведената сума, няма спомени за получена услуга или стока, е осъществявал директен контакт с А. Т. и не може да даде информация, нито има копия от документите за превода.

Органите по приходите са приели, че получените от ревизираното лице суми в размер на 2 088,00 лв. представляват друг недеklarиран облагаем доход по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Върху така формираната данъчна основа е установен дължим данък в размер на 208,80 лв. и лихви в размер на 123,71 лв.

Следва да бъде посочено, че облагането по чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ изисква да е налице доход, а не просто постъпление на средства по сметка или както е в конкретния случай – сумите да се получени от РЛ на каса на „ИЗИПЕЙ“. ВАС, I отд. в свое Решение № 17033/12.12.2019 г. по адм. дело № 8124/2019 г. подчертава, че „*облагаем е придобит доход, а не констатиран разход*“,

като за да се приеме, че е доказан доход, подлежащ на облагане съгласно чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, следва да е установено от какъв друг източник е получен. Самото постъпление по сметка не е достатъчно, ако не е доказано, че представлява доход по смисъла на закона. Още повече, че в случая видно от мотивите на стр. 35 от РД /или л. 47 от делото/, неразделна част от РА, органите приходите са установили след извършен анализа на събраните в хода на ревизията доказателства, че през 2022 г. и 2023 г. извършените разходи и придобито имущество от А. С. Т. не превишават получените доходи.

С оглед на изложеното, настоящият състав намира, че в тази си част РА е незаконосъобразен и необоснован.

Относно задълженията по КСО:

С оглед на установената от органите търговска дейност е установено, че ревизираното лице е извършвало трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване като самоосигуряващо се лице, по реда на чл. 4, ал. 3, т.2 от КСО, като дейността е като дейността е извършвана без прекъсване за периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г. За периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. е определен доход в размер на 5 217,89 лв., а за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г. е определен доход в размер на 3 673,63 лв.

Органите по приходите са приели, че като лице, родено след 31.12.1959 г., във връзка с чл.127 ал.1 от КСО, А. С. Т. е задължително осигурено лице за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд. На основание чл. 157, ал. 5 и ал. 6 от КСО самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4а, ал. 1 от с.з. се осигуряват в универсален пенсионен фонд изцяло за своя сметка и осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят върху доходите, за които се дължат осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, с изключение на чл. 9, ал. 6 и 7 от КСО.

С оглед на установеното по отношение на данъчните задължения на А. Т., по-горе в настоящото решение, съдът приема, че установените с РА задължения по КСО са незаконосъобразни.

Относно вноски за универсален пенсионен фонд (УПФ) и вноски по ЗЗО

Органът по приходите е установил, че жалбоподателят не е работил по трудово правоотношение и не е осигуряван на друго основание съгласно изискванията на КСО и 330. Предвид извършваната от лицето търговска дейност са установени задължителни осигурителни вноски по КСО и 330 съгласно чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО и чл. 40, ал. 1, т. 2 от 330. Предвид размера на реализираните доходи от дейност като ЕТ, възлизащи на 5 217,89 лв. за 2022 г. и 3 673,63 лв. за 2023 г., са установени дължими авансови вноски върху минималния размер на осигурителния доход, който е равен и на окончателния размер, както следва:

- За 2022 г. - вноски за ДОО - 1 234,32 лв., за УПФ - 417,004 лв. и за здравно осигуряване - 667,20 лв. и съответните лихви.

- За 2023 г. - вноски за ДОО - 1 312,76 лв., за УПФ - 443,50 лв. и за здравно осигуряване 709,60 лв. и съответните лихви.

Настоящият състав намира, че в тази си част РА е незаконосъобразен. Доколкото органите по приходите не успяват да докажат по безспорен начин, че А. Т. е извършвал дейност като ЕТ, то няма как той да формира задължение за УПФ и вноски по 330.

В обобщение съдът намира оспорения РА за незаконосъобразен и като такъв той трябва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат сторените по делото разноски, но такова искане по делото не е направено, поради което съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд –

София град, Трето отделение, 20 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. Т. Ревизионен акт № Р-22221024002522-091-001/08.08.2025 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., в частта, в която е потвърден с Решение № 1355/04.11.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на жалбоподателя са установени допълнителни задължения **в общ размер на 7 359.45 лв.**, в т.ч. годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчен период от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г.; данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2022 г., както и осигурителни вноски за ДОО, УПФ, ЗО - за самоосигуряващи се за данъчен период от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

С

ЪДИЯ: